

Р Е Ш Е Н И Е

№58

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 03 февруари 2012 г.

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на първи февруари, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №6 по описа за 2012 година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) – Софийска област против решение №725/07.10.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №544 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №23-2301590/26.11.2011 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ – Софийска област, издадено срещу ЕТ***, гр. П., в качеството „работодател“, за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), като наложеното административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лв., на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за същото нарушение, е намалено на 300 (триста) лв. на основание чл. 415в от КТ, поради преценка за маловажност на деянието.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че не е налице „маловажност“ на вмененото на жалбоподателя нарушение, тъй като не са налице предпоставките по чл. 415в от КТ. На тези основания от настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, ЕТ***, гр. П.***, не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е основателна, тъй като

наказателното постановление е следвало да бъде отменено поради това, че е издадено при допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на наказаното лице, а именно – издадено е преди изтичане на тридневния срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, в който наказаното лице е имало право да подаде писмени възражения срещу съставения му акт за установяване на административно нарушение.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество жалбата е основателна, но по съображения различни от изложените в нея, които водят до извод на съда, в посока на необходимост от отмяна на процесното наказателно постановление. Съображенията за това са следните:

Районен съд – Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото на база на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях, от фактическа страна, вмененото на настоящия ответник нарушение е прието за безспорно установено и съответно правилно квалифицирано. По отношение на актовете, обективирали административнонаказателното производство и тяхната законосъобразност липсва произнасяне, освен по отношение частта от АУАН и НП, в които следва да са посочени обстоятелствата по извършване на нарушението и законовите разпоредби, които са нарушени, както и относно необходимото единство между тези им две части. Именно при проверката на тази част от решението на първата съдебна инстанция и на документите, съдържащи се в представената пред съда преписка и предвид позицията на прокуратурата, настоящия касационен съд установи, че в процедурата по налагане на административно наказание е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило съществено правото на защита на лицето, посочено като нарушител, което е било абсолютно основание за отмяна на процесното НП само на процесуално основание, без спорът да бъде разглеждан в неговото същество, а именно:

АУАН с №23-2301590 е издаден и връчен на 23.11.2010 г. за нарушение, извършено и констатирано на 17.11.2010 г. Лицето посочено като нарушител не се е възползвало от правото си да възрази или да даде обяснения по акта в момента на неговото предявяване и връчване, каквато възможност да се защити му осигурява правилото на чл. 42, т. 8 от ЗАНН във вр. с чл. 44, ал. 1 предл. 1 от ЗАНН. На следващо място, съгласно нормата на чл. 44, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН, нарушителят може да направи писмени възражения по акта в тридневен срок от подписването му, от което същия не следва непременно да се възползва, но каквато възможност административнонаказващият орган е длъжен да му осигури с оглед реализиране в пълнота на законово

признатото му право на защита. В процесния АУАН също е посочено, че писмени възражения срещу акта могат да бъдат направени в тридневен срок от датата на връчването му пред административнонаказващия орган (АНО). Във връзка с това право на нарушителя и задължение на АНО, се следва и невъзможността да бъде издадено НП преди изтичането на тридневния срок. НП с №23-2301590 е издадено на 26.11.2010 г., т.е на третия ден от подписване на акта за установяване на административно нарушение и преди изтичане на тридневния срок. Актосъставителят е следвало да изпрати съставения от него АУАН след като изтече въпросния срок за подаване на възражения от страна на лицето, посочено като нарушител. Административнонаказващия орган на свой ред е издал НП освен преди изтичане на срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН и в нарушение на разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, която му вмениява в задължение преди да се произнесе по преписката да провери акта за неговата законосъобразност и обоснованост, както и да прецени възраженията и събраните доказателства. Административнонаказателната преписка може да бъде изпратена на наказващия орган и преди изтичане на двуседмичния срок по чл. 44, ал. 3, но не и преди изтичане на тридневния срок за възражения. Неспазването на този срок е съществено нарушение на процесуалните правила, което ограничава правото на защита на нарушителя. Единствената хипотеза, в която е възможно изпращане на съставения акт преди този срок, а именно – незабавно, е уредена в чл. 44, ал. 4 от ЗАНН и то единствено и само в случай, че нарушителят няма постоянен адрес в Република България, като и в този случай трябва да се даде възможност за обяснения и възражения направени от лицето, вкл. и писмени, от което следва, че трябва това му право да му бъде разяснено и да му е била дадена възможност за това. В настоящия случай обаче не сме изправени пред такава хипотеза, тъй като видно от данните по административнонаказателната преписка нарушителят има адрес на управление на територията на РБ. Така уреденото изключение още повече затвърждава тезата, че тридневния срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е повече от инструктивен, а нормата е императивна.

Предвид горните съображения следва да се приеме, че посоченото за нарушител лице е лишено от правото му да възрази, което ограничило основно процесуално право на защита в административнонаказателното производство и съставлява основание за отмяна на наказателното постановление сложило край на административнонаказателното производство, без въпросът да бъде разглеждан в съществото на спора.

С оглед на всичко гореизложено настоящата инстанция намира, че Районен съд – Перник, като не е констатирал пороци в производството по налагане на административно наказание, е допуснал съществено процесуално нарушение, което е основание за касиране на обжалвания съдебен акт. Поради това атакуваното съдебно решение следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено друго, с което процесното НП да се отмени.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №725/07.10.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №544 по описа на съда за 2011 г.с което е изменено наказателно постановление №23-2301590/26.11.2010 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софйска област, издадено срещу ЕТ***, гр. П.***, в качеството „работодател“, за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда, като наложеното административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лв., на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда, за същото нарушение, е намалено на 300 (триста) лв. на основание чл. 415в от Кодекса на труда, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-2301590/26.11.2010 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софйска област, издадено срещу ЕТ***, гр. П., в качеството „работодател“ за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда, като е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лв., на основание чл. 414, ал. 3 от КТ

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/
/п/
2.